

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

15
1921

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— *Ἀρχαῖον ἐπίγραμμα.* Ἐν τῷ κώδικι CXLII 28 τῆς ἐν Ρώμῃ βιβλιοθήκης Vallicelliana σώζεται ὑπ' ἀριθμὸν 2 γεγραμμένον τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα χειρὶ τοῦ Λέοντος Ἀλλατίου τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα ἄγνωστον πῶθεν ἀντιγεγραμμένον.

Εἰς χαλκοῦν ἀνδριαντα (ἐκ τοῦ ἀνδριανδα) Ἀλεξάνδρου

ΑΥΣΣΟΝ ΠΛΕΘΟΙΚΕΝ ὁ χαλκεος· Εἰς ΔΙΑΛΕΓΕΩΝ

ΓΑΝΥΓΕΜΕΙΟ· τιθῆμι τευς συ δολομπων εχε

— *Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὁδοιπορικοῦ τοῦ Νουκίου.* Ἡ ἐκδοσις τοῦ β' λόγου τοῦ Νουκίου ἔχει οὕτως «The second bock of the travels of Nicander Nucius of Corcyra. Edited from the original Creek Ms in the bodleia library with an englisch translation by the Rev. J. A. Cramer D.D. London. Prindet por the Camden Society MCCCXLI». Εἰς 8ον, XXVIII, 126 μετ' ἀγγλικῆς μεταφράσεως, ἱστορικῶν σημειώσεων καὶ ἐν τέλει index. Ὁ τίτλος τοῦ κώδικος «Νικάνδρου Νουκίου τοῦ Κερκυραίου ἀποδημιῶν λόγος αἰ - βος». Ἡ ἐκδοσις, καίπερ φαίνεται μετ' ἐπιμελείας ἐπιχειρηθεῖσα, περὶ πολλὰ χωλαίνει. Συχνὴ ἀνταλλαγὴ γραμμάτων ἄλλων ἀντ' ἄλλων. Μάλιστα συχνὰ ἐτυπώθη Χ ἀντὶ Κ (μῆχος, σχεδαννῶντος ἐνίοτε καὶ τὸ ἐναντίον πανδοκειῶν ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ κώδικι πανδοχείων) τέσσαρες ἀντὶ τέσσαρες. Καὶ τοιαύτη μὲν ἢ πρὸς τὸν κώδικα σχέσις· ὀλιγωτέρα δὲ φροντίς ἐλήφθη περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν διεφθαρμένων χωρίων καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ ὀρθοῦ. Συχνὰ ἀπαντῶμεν νῆσου, πὰρ (ἀντὶ γὰρ), κακοὺς τονισμούς, οὐκ ὀρθῶς γεγραμμένα πνεύματα καί, ἄπειρη ἀντὶ τοῦ ἐν κώδικι ἄπειρος. Μόνον δύο τινὰ τηρηθέντα ἐν ταύτῃ τῇ ἐκδόσει, ἔπρεπεν ἀληθῶς νὰ τηρηθῶσι διότι εἶνε ἰδιοτροπίαι τοῦ ὕφους αὐτοῦ τοῦ Νουκίου, αἱ συχνὰ ὀνομαστικαὶ ἀπόλυτοι καὶ ἢ σύζευξις ἀρσενικῶν μετοχῶν μετὰ θηλυκῶν εὐσιαστικῶν (τυχόντων νηῶν). Ἐν σελ. 12 τῆς ἐκδόσ. ταύτης περὶ Λονδίνου προκειμένου, λέγει ὁ Νούκιος, «ἦαι (sic) δ' ἀφικνοῦνται ἐξ ἀπάσης φόρτον εἰδῶν παντοίων εἰσφέρουσαι, οἴνου γὰρ τοῦ ἀνθοσμίου ἐκ Κρήτης ἐλαίου τε ἐκ Πελοποννήσου καὶ Ἰαπυγίας ἐκ τ' Ἰσπανίας καὶ Γαλατείας αὐτῆς τῶν σιτίων πλεῖστα προσκομίζουσιν». Ἐν σ. 89-90 προκειμένου περὶ τῶν πολέμων Ἐρρί-

κου Η κατά Φραγκίσκου τῆς Γαλλίας ἐκστρατεύει ὁ Ἐρρίκος κατά τῶν με τοὺς Γάλλους συμμαχησάντων Σκώτων. «Ὁ γὰρ Ἐνρίκος δύναμιν ἐξέδραμον ἀθροίσας ἐκ τε τῶν τῆς νήσου, προσέτι δὲ καὶ ξενικὸν οὐκ ὀλίγον κατά τοὺς ἐν Σκωτία ἀπέπεμφεν. Ἦσαν δ' Ἰταλῶν οὐκ ὀλίγη αἰὶρα καὶ Ἰσπανῶν, προσέτι δὲ καὶ (σελ. 90) ἐκ τῶν ἐκ Πελοποννησοῦ Ἀργείων, ἔχοντες σφισι στρατηγὸν Θωμᾶν ἐκείνον τὸν ἐξ Ἀργους οὐ τῆς ἀνδρείας πέρι καὶ φρονήσεως καὶ τῆς πρὸς τοὺς πολέμου εμπειρίας ἐν τοῖς ἐφεξῆς ῥηθήσεται. Τούτῳ οὖν τῷ Θωμᾷ συνταχθεὶς ὁ Λούκιος αὐτὸς εἰς τὸν κατά τῶν τῆς Σκωτίας πόλεμον μετὰ τῶν ἄλλων ἐξήμεν». Καὶ ἐν σ. 95, «ἐνθεν τοι καὶ Θωμᾶν τὸν ἄνδρα ἐκ Πελοποννήσου στρατηγὸν σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν».

— **Ἐπιτύμβιον Ἰππολύτης Κομνηνῆς καὶ Ζηνοβίου Μεδικου.** Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ dei Frati τῆς Villa di Verucchio, κειμένης πλησίον τοῦ Ἀρμίνου (Rimini) σώζεται ἔτι ἡ ἐπιτύμβιος πλάξ τοῦ ἐν ἔτει 1530 θανόντος Ζηνοβίου Μεδικου, ὅστις εἶχε σύζυγον ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Κομνηνῶν καλουμένην Ἰππολύτην. Φέρει δ' ὁ λίθος τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν, ἣν μοι ἀπέστειλε τὸν Αὐγούστον τοῦ 1916 ὁ φίλος διευθυντὴς τοῦ ἐν Ραβέννη Μουσείου κ. Ἰωσήφ Gerola.

CAROLE· TE· P·P· TE· SEPTIME
MAGNVS· FVI
ELOQVIO· MAIOR· CONSILIOQI·
CONIVGIO· HYPPOLITE· CONI
NE·MAXIMVS· VNA.
LECTVS· IN· HOC· VIVO· MA
RMORE· ZENOVIVS 15XXX

Ἐναγνωστὴν δὲ τὸ ἠρωελεγεῖον τοῦτο ἐπιγράμμα ὧδε·

Carole te propter te propter septime magnus
eloquio maior consilioque fui.
conjugio Hyppolite Conine maximus una
lectus in hoc vivo maiore Zenobius.

15 XXX (=1530)

— Ἡ τιμὴ τοῦ δουκάτου τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα. Πρὸς καθορισμὸν τῆς τιμῆς τοῦ βενετικοῦ δουκάτου τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα μεγάλως συντελεῖ τὸ ἐξῆς σημείωμα τοῦ κώδικος Phegerianus

22 τῆς ἐν Βρατισλαβίᾳ (Breslau) Ἀστικῆς βιβλιοθήκης, γεγραμμένου διὰ χειρὸς τριῶν εἰδικογράφων, τοῦ Γεωργίου Πλουσιαδηνοῦ, τοῦ Ἀντωνίου Δαμιλά καὶ τοῦ Μιχαήλ Ἀποστόλη.

Ἐν φ. 3196 ἀναγινώσκομεν τὸ παρὸν βιβλίον ἐκτῆθη ἐμοὶ Ἀντωνίῳ Δαμιλά χρυσίνοις δυοὶ καὶ μικρὸν τι πρὸς. Ἐπεξηγοῦνται δὲ ταῦτα ὑπὸ τῆς ἐν φ. 3196 προσθήκης τοῦ αὐτοῦ Δαμιλά ἡγουν δουκάτα δύο καὶ ἡμισυ. Δυστυχῶς δὲν ὀρίζεται τὸ πόσον πέραν τῶν δύο χρυσίνων μικρὸν τι πρὸς, ἀλλὰ θὰ ἦτο μικρὸν ποσὸν διὰ νὰ μὴ ἀναγράφεται. Ἄρα 2 1/2 δουκάτα = 2 ὑπερπύρα + μικρῶ καὶ ἐπομένως τὸ δουκάτον μικρότερον τοῦ ὑπερπύρου. (Πρβλ. καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὑπερπύρου κατὰ Π. Λάμπρον παρὰ Παπαρρηγοπούλω καὶ Ἀνδρεάδην ἐν τοῖς ἑπτανησιακοῖς).

— Δύο παλαιογραφικοὶ πίνακες. Χάριν τῶν περὶ τὴν παλαιογραφίαν ἀσχολουμένων πλὴν τοῦ ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. ΙΑ σ. 312 ἐκ τοῦ βατικανικοῦ κώδικος *Reg. Svec.* 184 ἐκδοθέντος πίνακος βραχυγραφῶν ἐκδιδομεν ἐνταῦθα δύο ἕτερα ἄξια προσοχῆς πανομοιότυπα. Τούτων τὸ μὲν εἶνε εἰλημμένον ἐκ παρενθέτου φύλλου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1467 Γαλλικοῦ κώδικος τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Παρισίων καὶ περιλαμβάνει βραχυγραφίας ἐλληνικὰς μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν γεγραμμένας τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα, ὧν πλείστα ὄλως νέα καὶ ἄλλοθεν ἄγνωστοι, τὸ δὲ ἐκ τοῦ φ. 232α τοῦ κώδικος Β 113 snp. τῆς Ἀμβροσιανῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μεδιολάνου, περιέρχου διὰ τὰς ὁῆθεν ἀλφάβητους, οὓς περιλαμβάνει.

— Γράμμα ἐπιτροπικόν. Δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἐπιτροπικὸν γράμμα κατ' ἀντίγραφον τοῦ Γ. Δ. Πραΐδου γενόμενον ἐν Σκοπῆλω τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1910 ἐκ χειρογράφου ἀνήκοντος εἰς τὸν Σπ. Γ. Πραΐδην.¹

Γ ρ ά μ μ α ἐ π ι τ ρ ο π ι κ ὸ ν

Διὰ τῆς παρούσης ἐπιτροπικῆς ἢ ὅπως πρέπει νὰ ἔχη τὸ κῶρος καί

1. Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 53 συμμίκτῳ εὐρίσκομεν τρεῖς ἀντίγραφα τοῦ Γ. Δ. Πραΐδου. Τῶν ἀντιγράφων τούτων τὸ τρίτον «Γράμμα ἐπιτροπικόν» δημοσιεύεται αἰωτέρω, τὸ δεύτερον «Κανονισμὸς συντροφίας Ἀμπελακίων τοῦ 1780» ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι τόμ. ΙΔ' σελ. 281 κ. ἐ-τό δὲ τρίτον «Εὐγενίου (Βουλγάρως;) ἐπιστολὴ τῷ Κυρίλλῳ πρώτῳ οἰκου-μενικῷ πατριάρχῃ» εἶνε ἡ γνωστὴ ἐπιστολὴ τοῦ Εὐγενίου Βουλγάρως πρὸς τὸν πρώτῳ οἰκουμενικὸν πατριάρχῃν κύριον Κύριλλον, ἡ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Αἰνιάτος (πρβλ. «Συλλογὴ ἀνεκδότων συγγραμμάτων τοῦ αἰ-δίου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως» σελ. 54 ἐ)

ἰσχὺν ὡς νὰ ᾔτην γινομένην εἰς δημοσίον κατ'εταρίαν ἢ κριτήριον ὀπλοποιήται, ὁ κύριος καπετάν Ἰωάννης καλιγᾶς καὶ υἱὸς αὐτοῦ γεώργιος καλιγᾶς κληρονόμοι τοῦ φονευθέντος εὐαγγέλι καλιγᾶ υἱοῦ τοῦ εἰρημένου Ἰωάννου Καλιγᾶ ἐν νήσῳ σκοπέλω, μὴν ἠμποροῦντες νὰ πηγαίνουν μόνοι τους διὰ ἄλλας ὑποθέσεις ὅπου ἐδῶ ἔχουν, εἰς σκοπέλον διὰ νὰ περιλάβουν τὴν περιουσίαν τοῦ ῥηθέντος Εὐαγγέλι κατὰ τὴν προσηταγὴν τοῦ ἐκλαμπροτάτου περζατῆ καὶ δραγομάνου τοῦ ὠθωμανικοῦ στόλου ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ καπετάν πασᾶ, ἐκλέγουν λοιπὸν καὶ ἐπικατασταίνουν τέλειον καὶ πληρεξουσίαν ἐπιτροπὸν τους τὸν κύριον καπετάν ἀνδρέα Λικιαρδέπουλον διὰ νὰ φερθῆ εἰς σκοπέλον καὶ νὰ πράξῃ τὰ πάντα εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, κατὰ τὴν ῥηθείσαν προσηταγὴν περιπλέον τοῦ δίδουεν κάθε πληρεξούσιον εἰς τὸ νὰ πάρῃ καθὼς ὁ νόμος τὸ διορίζει, ὅλα ἐκεῖνα ὅπου ὁ μακαρίτης εὐαγγέλι καλιγᾶς εἶχεν χαρισμένα ἀπὸ ἀσπρα καὶ ρούχα τῆς σταματικῆς ἀδελφῆς του, ὡτὰν ὅπου δὲν τὸ ἀξίζει, μὲ τὸ νὰ ἐφέρβῃ δολειῶς καὶ μὲ ἀπάτην πρὸς τὸν αὐτὸν ἀδελφὸν τις τόσον ὅπου ἔχασεν τὴν ζωὴν του· ὅθεν εἰς ὅλα αὐτὰ τοῦ πιστεύομεν καὶ ὅτι ἤθελε κάμη ὑποσχόμεθα νὰ τὸ δεχθῶμεν ἀναντιρρήτως καὶ χωρὶς ἀντιλογίαν, λοιπὸν εἰς ὅλα πρέπει νὰ ἐνεργῆ ὡτὰν νὰ εἴμεθα παρόντες εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. καὶ εἰς ἐνδειξὴν ἀληθείας ὑπογραφοῦμεθα ἰδιοχείρως ἐπὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων. ἵνα ἔχη τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ καὶ τόπῳ δικαιοσύνης.

Κωνσταντινούπολις.

τῆ 30 Ἰουλίου 1802.

γιάννης καλιγᾶς βεβαιῶνω.

γεώργιος καλιγᾶς βεβαιῶνω.

— **Ἐνθύμησις.** Ἐν ἀγίῳ Ἀθανασίῳ Ν. Ἐπιδαύρου χάραγμα. «1720 δὲν ἔβρεξε ἀπὸ τῆς ἰκοσιοχτὸ τοῦ μαρτίου εὐς 25 ἀγόστου» καὶ «1751 Γεναρίου 22 ἴλθε ὁ χατζῆς ἀπὸ τὸν ἀγιον τάφον μὲ τὴν εἰκόνα ἀρχιερατεύοντος τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐθύμου (:) τοῦ Τρικαλίτη» (πρβλ. **Χ.Α. Γιαμαλίδου** ἀρχαῖαι ἐκκλησιαστικαὶ Ἐπιδαύρου. Ἐν Ἀθήναις σελ 413 ἐκδ. τοῦ 1914).

— **Ὁ Σρον ἐν Ἀθήναις.** Μεταξὺ τῶν ὀνομάτων ξένων περιτητητῶν, ὅτινα εὐρίσκωμεν ἐγγεγραμμένα ἐπὶ λίθων ἀρχαίων μνημείων τῶν Ἀθηνῶν εἶνε καὶ τὸ τοῦ Σρον.

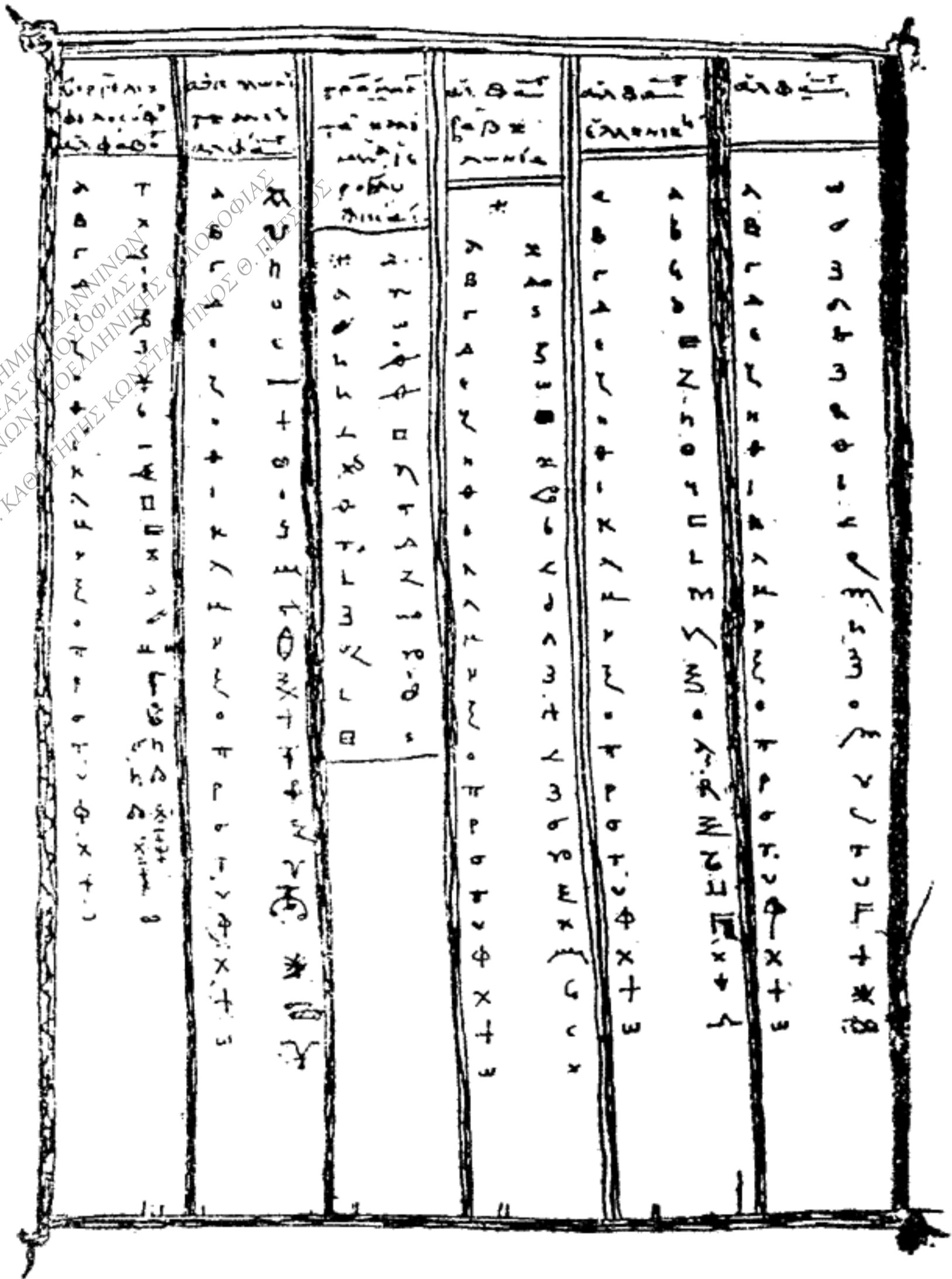
— **Τὸ σῆμα τοῦ Νοταρίου Μακρῆ.** Οἱ νοτάριοι, ἤτοι συμβολαιογράφοι, τῆς Ἑσπερίας εἶχον κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας τὸ ἔθος νὰ θέτωσιν ἐπὶ τῶν συντασσόμενων ὑπ' αὐτῶν ἐγγράφων, πλὴν τῆς ἐπιγραφῆς

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99

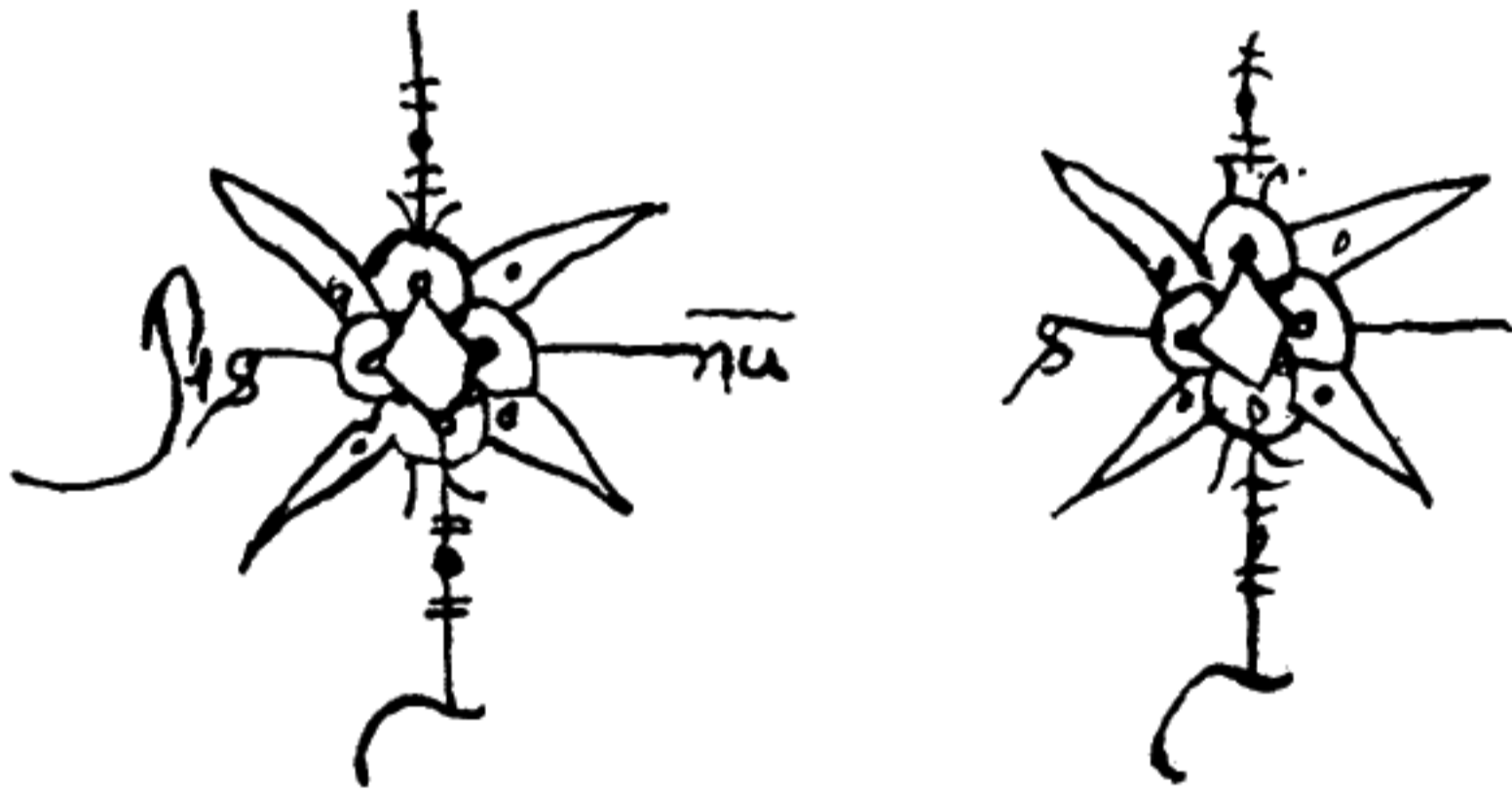
Πανομοίωτον ἐν τοῦ γαλλικοῦ κώδικος 9469 τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκῆς Παρισιᾶς

Πανομοίωτυπον τοῦ φ. 233α τοῦ ἀμβροσια-
κοῦ κώδικος B 113 sup.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΔΑΜΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΣ

μαμένης οἰκείας σφραγίδος τὸ signum, μονόγραμμα ἱκανῶς μέγα περιέ-
χον ὅπωςδήποτε μονοκονδυλικῶς, ἔστω καὶ ὀρθοεξουρέτως, τὰ γράμματα
ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο τὸ ὄνομα αὐτῶν. Καὶ κατὰ πόσον μὲν τὸ ἔθος τοῦτο
παρέλαβον κανονικῶς καὶ ἅπαντες οἱ ἐπὶ τῆς φραγκοκρατίας Ἕλληνες
νοτάριοι εἶνε ζήτημα μὴ ἐξετασθὲν μέχρι τοῦδε. Ἀλλ' οὐχ ἴστον βλέ-
πομεν ποιούμενον χρῆσιν τοῦ signum ἕνα τούτων, τὸν ἕτερον τῶν νο-
ταρίων τῶν γνωστῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐκ Φλωρεντίας Ἀτζαϊώλων ἐν
Ἀθήναις τὸν Νικόλαον Μακρῆν. Ὁ ἄλλος εἶνε ὁ Δημήτριος Ῥένδης
ἐξ οὗ ἡ γνωστὴ τοπωνυμία πλησίον τῶν Ἀθηνῶν. Ἴδε περὶ τοῦ Μα-
κρῆ τούτου C r e g e r o n i u s Geschichte der Stadt Athen in
Mittelsalter τομ. Β' σ. 227, 273 σημ. 2. Ἑλλ. μετ. Σπ. Π. Λάμπρου
τ. Β' σ. 231, 227 σημ. 618. Ἐνταῦθα δὲ παραθέτομεν δύο μικρὸν ἀλ-
λίλων διαφέροντα πανομοιότυπα τοῦ signum τοῦ Μακρῆ. Τούτων τὸ
μὲν φέρον δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν πλήρη τὴν λέξιν signum εἶνε ἐ-
λιγμμένον ἐκ τῆς ἐν τῷ Δημοσίῳ ἀρχεῖῳ (R. Archivio di Stati) τοῦ
ἰταλικοῦ Ταυρίνου πρωτοτύπου συνθήκης μεταξὺ τοῦ κόμιστος Σαβα-

ΣΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΡΗ

δίας Ἀμαδαίου καὶ τοῦ δουκὸς Ἀθηνῶν Νερίου II' Ἀτζαϊώλη τῆς
ανομολογηθείσης τῆ 29 Δεκεμβρίου 1391, τὸ δ' ἕτερον ἐξ ἐγγράφου
ἐπὶ περγαμηνῆς τῆς 29 Νοεμβρίου 1391 (ς). Ἐπειδὴ δὲ τῆς προμνη-
μονευθείσης συνθήκης τῆς ὑφ' ἡμῶν ἐκδοθείσης ἐν σ. 405 καὶ ἐ. τοῦ
εἰς τὴν μετάφρασιν τῆς Ἱστορίας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν τοῦ Γρηγορο-
δίου προστεθέντος τρίτου τόμου (Ἐν Ἀθήναις 1906) ἄλλο ἀντίγραφον
ἐν τῷ αὐτῷ ἀρχεῖῳ τοῦ Ταυρίνου εἶνε ἐν πολλοῖς ἀκριδέστερον, ἐπα-

νορθοομένων οὔτω πολλῶν κακῶν γραφῶν, ἐπανεκδίδομεν κατωτέρω τὸ κεῖμενον τοῦτο, ἔχον ὡς ἐξῆς.

Noverint universi et stuguli presentes literas inspecturi Quod anno a nativitate domini millesimo trecentesimo nonagesimo primo indicione decima quarta die vigesima nona mensis decembris facta fuerunt ad invicem e (sic) in hita solemniter pacta et convenciones infrascriptas inter nos Nerium de yaczollj de Florencia militem dominum Corinti duchaty Athenarum et neopatrie ex parte una Et Abertinum prouane condominum vifarij almensij Et humbertum fabri de chantiaco procuratores negotiorum gestores et locum tenentis illustris et magnifici domini domini Amedei de Sabaudia principis achaye etc. ex altera non intendentes propterea aliquibus alijs inter nos factis in aliquo derogari. Et primo Ego Nerius supradictus promicto ultra servitiis per me desitis prefatis domino principi de locis meis quibuscumque predictum dominum principem et super hoc ad eo disputandis tota posse iuvare ad recuperandj et augmentandi totum principatum achaye et morree ed od auferendi totis viribus et a navarensis et quibuscumque aliis tenentibus seu occupantibus istum principatum quocienscumque per prefatum dominum principem seu per eius locumtenentes fuero snper hoc requisitus reservato serenissimo domino dispoto Romeorum genero meo. Et quod super hoc consilium auxilium favorein reductum victualia prestado et omnia alia ad hec necessaria seu oportuna donech et quousque navarienses et alii detenentes dictum principatum totalier fine expulsi de principatu predicto. Item pomicto Ego nerius supradictus non dare reductum alicuy de societate navarensium nec alicuy alteri bapinto quoquevis modo de causa dicti domini principis nec alicuy qui non esset gratuo predicto domino principis seu eius los

cumtenenty nec eis nec alicuy ipsorum prestare quo vis modo auxilium consilium vel favorem. Item promicto Ego Nerius supra dictus procurare cum effectu quod serenissimus dominus dispotus romeorum tote suo posse juvabit predictum dominum principem et omnia supra scripta nec contrarium faceret in totum vel in partes omni premissos et eciam quod dictus dominus dispotus solliciter promittet per se et gentes suas iuvare totis viribus prefatum dominum principem seu eius locumtenenees ad recuperanty et augmentanti dictum principatum achaye reservato contra menarium supradictum. Item peto Ego Nerius quod placeat prefato domino principi facere restitutionem de teris et casalibus quas et que tenebat et possedebat magnus senescalcus et hoc relinquo beneplacito prefari domini principis. Item intendo Ego Nerius supradictus quod iutelligentia facta dicta pacta non prejudicando capitulis factis per mecum dominatione Venetiarum et ea parte dum taxat ipsorum pactorum qua cavetur quod Ego Nerius teneor facere guerram contra serenissimum dominum dispotum romeorum pro recuperatione civitatis argolicensis. Nos vero procuratores et locumtenentes prefati inllustis et magnifici domini nostri principis supradicti promictimus ad instantiam prefari magnifici domini Nerij dicendis se habere ius in et super loco bonsticie quod requerit si per dictum dominum principem ministrari quod quosiensecumque per ipsum dominum Nerium vel per suum procuratorem erit petitum seu requisitum dicto domino principi seu eius locumtenenti de justicia super hoc ministranda quod predictus dominus principes illud faciat sumarie et de plano. Promitentes Nos Nerius et procuratores superius nominati per iuramenta nostra ad sancta de y evangelia corporaliter prestita.

Ego Nerius videlicet sub obligatione et ypotheca

omnium bonorum meorum presentium et futurorum et nos procuratores subdicti domini principis obligatione bonorum premisa omnia et singula prout superius continentur attendere et observare rata grada et firma habere et nunquam contra facere vel venire palam vel oculte directe vel indirecte aut alias quovis modo.

Datum in civitate athenarum in capellam palatii ipsius civitatis presentibus testibus ad hec vocatis et rogatis dimitrio rendy nicolao macri ambobus notariis et civibus athenarum leonardo de sancto petro de bononja nobiles antonio de provane de carniano et micaele belenioty de pinaroljo sub sigille mihi Nery supradicti in robar et testimonio premissorum datum ut supra.

Ita est Nicolaus macri signum.